

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/18/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200051
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8017200051.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov/sťažovateľov: 1/ H. J., bytom T. D. č. XXX, 2/ Ing. J. J., bytom W. č. XX, obaja právne zastúpení Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. sv. Egídia 93, Poprad, proti žalovanému: Okresnému úradu Prešov, pozemkový a lesný odbor, Masarykova 10, Prešov, za účasti: Poľovníckeho združenia Demjanka č. 2, so sídlom v Šarišských Dravciach, IČO: 31 300 529, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 17, v konaní o preskúmanie zákonnosti listu žalovaného č. j. OÚ-PO-PLO 2016/050760-4/Žu zo dňa 5. decembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/3/2017-154 zo dňa 30. novembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/3/2017-154 zo dňa 30. novembra 2017 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1 Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3S/3/2017-154 zo dňa 30. novembra 2017 odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“), ktorým sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti „evidenčného“ listu (v žalobe označeného ako opatrenie) žalovaného zo dňa 05.12.2016 č. j. OÚ-PO-PLO 2016/050760-4/ŽU, ktorým žalovaný zaevidoval Zmluvu o užívaní poľovného revíru Demjanka zo dňa 02.01.2016 v prospech Poľovníckeho združenia Demjanka č. 2. Uviedli, že na zaevidovanie predmetnej zmluvy neboli splnené podmienky požadované zákonom a správny orgán ani neskúmal ich splnenie. Navrhli napadnuté opatrenie zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

2. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3S/3/2017-119 zo dňa 4. mája 2017 zamietol návrh žalobcov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

3. Krajský súd v odôvodnení uznesenia uviedol, aby sa mohla fyzická osoba alebo právnická osoba úspešne domáhať ochrany svojich subjektívnych práv v zmysle príslušných ustanovení Správneho súdneho poriadku, je potrebné splniť zákonné podmienky. Jednou zo základných podmienok v zmysle §

7 S.s.p. je, že správnu žalobou je možné napadnúť len taký akt správneho orgánu, ktorý má povahu rozhodnutia a ktorý je zároveň svojimi účinkami spôsobilý zasiahnuť do práv a oprávnených záujmov fyzických osôb a právnických osôb, pričom nie je zákonom alebo svojou povahou vylúčený zo súdneho prieskumu. Z obsahu podanej žaloby a tam špecifikovaného petitu bolo nepochybné, že žalobcovia sa podanou žalobou výslovne domáhali preskúmania listu (opatrenia) o zaevidovaní zmluvy zo dňa 05.12.2016 č. OÚ-PO-PLO-2016/050760-4/Žu, ktoré bolo o. i. pripojené k podanej žalobe.

4. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na argumentáciu žalovaného vo vyjadrení zo dňa 03.04.2017, kde žalovaný špecifikoval povahu listu č. OÚ-PO-PLO 2016/050760-4/Žu zo dňa 05.12.2016, ktorý žalobcovia označili ako opatrenie, ktorého preskúmania sa domáhali v zmysle správnej žaloby. Ako uviedol žalovaný, tento list nemal povahu rozhodnutia a išlo len o interný doklad slúžiaci pre potreby správneho orgánu vo vzťahu k vedeniu registra zmlúv o užívaní poľovných revírov s náležitosťami presne vymedzenými v prílohe č. 17 z vyhlášky č. 344/2009 Z.z. ktorou sa vykonáva zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poľovníctve“), t. j. ide o evidenčnú (registračnú) činnosť žalovaného ako príslušného správneho orgánu podľa § 74 ods. 2 písm. b/ Zákona o poľovníctve, v zmysle ktorého žalovaný vedie register zmlúv podľa § 16 tohto zákona.

5. Podľa krajského súdu, na rozdiel od evidencie zmluvy ako súčasť Registra zmlúv vedeného príslušným správnym orgánom, „Zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru“ zo dňa 5. decembra 2016 č. OÚ-PO-PLO 2016/050760-3/Žu bol individuálnym správnym aktom, a aj keď nemal formálne náležitosti rozhodnutia, v zmysle konštantnej judikatúry (rozhodnutia Ústavného súdu SR II. ÚS 820/2014, PL. ÚS 21/08, III. ÚS 138/03, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6S/55/2014 a pod.) bolo možné opatrenie príslušného správneho orgánu s individuálnymi účinkami považovať za predmet spôsobilý súdneho preskúmania na základe správnej žaloby. Toto opatrenie bolo zasielané Poľovníckemu združeniu Demjanka č. 2, ako aj ostatným oprávneným subjektom a až v tomto prípade išlo o taký správny akt správneho orgánu, ktorý bol napadnuteľný správnu žalobou v prípade, ak by sa oprávnený subjekt domnieval, že zo strany správneho orgánu došlo k porušeniu zákona. Z uvedeného bolo nesporné, že išlo o dva odlišné právne akty žalovaného správneho orgánu vo vzťahu k evidencii poľovného revíru, ktoré sú o. i. tiež rozlíšené v ich označení.

6. Proti právoplatnému uzneseniu krajského súdu bola podaná kasačná sťažnosť zo strany žalobcov. Žalobcovia podali kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci § 440 ods. 1 písm. g/ a z dôvodu, že krajský súd odmietol žalobu nezákonne (§ 440 ods. 1 písm. j/ S.s.p).

7. Žalobcovia namietali, že nimi označené opatrenie je tým opatrením, ktoré podlieha súdному prieskumu, pretože to bol akt správneho orgánu, ktorý bol výsledkom posudzovania splnenia zákonných podmienok pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru, teda bol výsledkom administratívneho konania a postupu správneho orgánu upraveného v Zákone o poľovníctve. Tento akt je aktom s konštitutívnymi účinkami, pretože na jeho základe sa zavrášilo postúpenie užívania poľovného revíru jeho vlastníckymi poľovníckej organizácie. Tento akt je opatrením správneho orgánu, ktorého vydanie je navyše predpokladané v danej forme aj samotným zákonom o poľovníctve a nadväzujúcou vyhláškou v tomto prípade, ak správny orgán preskúma všetky zákonom požadované podmienky a predpoklady, ako aj zákonné záležitosti a postup pro schvaľovaní zmluvy vlastníckymi poľovného revíru a dospeje k záveru o tom, že tieto predpoklady a podmienky boli naplnené.

8. Podľa žalobcov v predmetnej právnej veci mal zákonom a vyhláškou predpokladané náležitosti opatrenie „o evidencii zmluvy č. j. OÚ-PO-PLO 2016/050760-4/Žu zo dňa 5. decembra 2016“. Naopak podľa názoru žalobcov nebolo možné za individuálny akt považovať za listinu č. j. OÚ-PO-PLO 2016/050760-3/Žu zo dňa 5. decembra 2016, keďže v nej išlo v podstate o listinu, ktorou správny orgán len oznámil dotknutým subjektom, že zmluvu zaevidoval dňa 5. decembra 2016. Evidencia zmluvy o užívaní poľovného revíru len oznamuje dotknutým subjektom, že zmluvou o užívaní poľovného revíru zaevidoval.

9. Žalobcovia tvrdili, že žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom, pretože neskúmal, či túto zmluvu podpísali vlastníci spoločného PR Demjanka vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru a neskúmal či došlo k riadnemu zvolaniu zhromaždenia vlastníkov, teda či ho zvolali vlastníci, resp, zástupcovia vlastníaci najmenej 1/3 poľovných revírov. Len na základe vykonaného dokazovania mohol správny orgán zistiť skutočný podiel hlasov vlastníkov a to tých, ktorí boli na zhromaždení osobne zúčastnení, ako aj tých ktorých splnomocnili iné osoby. Žalobcovia poukázali na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4Sžr/73/2016 zo dňa 6. júna 2017. Žalobcovia navrhli, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie. Žalobcovia si uplatnili náhradu trov konania.

10. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 16. februára 2018, v ktorom trval na stanovisku č. OÚ-PO-PLO-2017/017537-2/Žu zo dňa 3. apríla 2017. Žalovaný sa stotožnil s uznesením krajského súdu a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť a uznesenie potvrdiť.

11. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (podľa § 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti, preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná, preto uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 SSP).

12. Kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu. Kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd svojím postupom odňal sťažovateľovi právo na spravodlivý proces. (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP).

13. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

(2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

14. Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

15. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 55 ods. 1 až 4 SSP podanie je úkon určený správne súdu.

(2) Podanie vo veci samej je najmä žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, sťažnosť, kasačná sťažnosť, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na priznanie odkladného účinku.

(3) Každé podanie posudzuje správny súd podľa jeho obsahu.

(4) Hmotnoprávny úkon účastníka konania je voči správne súdu účinný okamihom doručenia a voči ostatným subjektom od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli.

17. Podľa § 58 ods. 1 až 3 SSP ak nejde o podanie vo veci samej alebo návrh na priznanie odkladného účinku a z podania nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, vyzve správny súd na doplnenie alebo opravu tohto podania.

(2) Na doplnenie podania alebo na opravu podania správny súd určí lehotu, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

(3) Ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví, prípadne sa doplní alebo opraví tak, že z neho nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, na takéto podanie správny súd neprihliada.

18. Podľa § 59 ods. 1 až 3 SSP, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote podľa § 58 ods. 2.

(2) V uznesení podľa odseku 1 správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho doplniť alebo opraviť, a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

(3) Ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví, správny súd podanie odmietne uznesením; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

19. Podľa § 60 SSP správny súd predvolá na výsluch toho, kto podanie urobil, ak má za to, že tým možno dosiahnuť odstránenie väd podania. Pri výsluchu správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, a poučí, ako podanie opraviť alebo doplniť.

20. S poukazom na ust. § 55 ods. 3 Správneho súdneho poriadku sa každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu. Podanie je procesný úkon, s ktorým sa účastníci konania a osoby zúčastnené na konaní obracajú na správny súd. Podanie je najčastejšie uskutočňovaným procesným úkonom účastníkov konania. Pojem podanie je pritom užší ako pojem procesný úkon. Pojem podanie možno v správnom konaní definovať ako procesný úkon účastníka konania adresovaný správneho súdu, ktorý robí v dobe, keď nie je v priamom styku so správnym súdom v rámci pojednávania alebo iného súdneho úkonu. Z tejto definície vyplýva, že len také prejavy vôle účastníka konania, ktoré smerujú voči správneho súdu možno označiť ako podanie. Správny súdny poriadok rozlišuje jednak podanie vo veci samej a podanie, ktoré nie je podaním vo veci samej. Za podanie vo veci samej výslovne označuje žalobu, zmenu žaloby, späťvzatie žaloby, sťažnosť, kasačnú sťažnosť, ak to z povahy vyplýva, aj návrh na priznanie odkladného účinku. Tento výpočet uvedený v § 55 ods. 2 SSP je pritom demonštratívny a pripúšťa aj iné podania vo veci samej, napríklad vyjadrenie žalovaného k žalobe, či úkony účastníkov smerujúce k uspokojeniu žaloby.

21. Podanie je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, t. j. podľa čoho a ako bolo navonok prejavené, nie podľa toho, či medzi prejavom procesným úkonom a vnútornou vôľou konajúceho je skutočný súhlas. Pre podanie účastníkov konania platí tzv. teória prejavu vôle, správny súd teda prihliada len na to, čo bolo voči nemu prejavené. Nie je rozhodujúce, či účastník konania svojim úkonom zamýšľal niečo iné. Pri posudzovaní podania účastníkov konania je tak dôležitý ich prejav vôle, náležitosti vôle v hmotnoprávnom zmysle sa pri tom neskúmajú. Pri podaní je preto bezvýznamná vážnosť niečo iné. Pri posudzovaní podania účastníkov konania je tak dôležitý ich prejav vôle, náležitosti vôle, v hmotnoprávnom zmysle sa pri tom neskúmajú. Pri podaní je preto bezvýznamná vážnosť a sloboda vôle, omyl alebo tieseň. Pri procesnom úkone nie je možné uvažovať o platnosti alebo neplatnosti.

22. Ak nastane situácia pri ktorej je potrebné skúmať otázku či existuje rozpor medzi prejavom účastníka konania, či osoby zúčastnenej na konaní v podaní a ich vôľou, je potrebné akceptovať objektívne hľadisko. Aplikujúc toto hľadisko treba mať pri posudzovaní podania podľa jeho obsahu na zreteli to, ako v ňom bola navonok objektívne prejavovaná vôľa konajúceho, a nie to, či je subjektívne zhoda medzi navonok urobeným podaním a vnútornou vôľou, kto podanie urobil.

23. Ustanovenie § 55 ods. 3 SSP predstavuje dôležité interpretačné pravidlo, podľa ktorého každé podanie je nutné posudzovať podľa jeho obsahu, teda podľa toho, ako bolo navonok prejavené, nie podľa toho ako bolo označené v nadpise, alebo či medzi uskutočneným podaním a tvrdenou vnútornou vôľou konajúcej osoby je skutočný súhlas. Zmyslom tohto ustanovenia je posúdiť podanie tak, aby jeho výklad

zodpovedal skutočnej vôli konajúcej osoby v čase uskutočnenia podania. Pre posúdenie podaní preto nie je významné ako ich účastník konania či osoba zúčastnená na konaní označili, že ich označili nesprávne alebo že ich neoznačili vôbec ani to, aký obsah im účastník konania alebo osoba zúčastnená na konaní prisudzujú.

24. Správny súd vždy posúdi obsah a zmysle podania a uskutoční záver, o aký úkon z tohto hľadiska ide. To však platí len v prípade, ak je podanie perfektné, to znamená že spĺňa predpoklady ustanovené v § 57 SSP, prípadne niektoré ďalšie náležitosti stanovené osobitnými ustanoveniami SSP. Ak je podanie účastníka konania nezrozumiteľné alebo nesprávne, či neúplné z obsahovej stránky, postupuje správny súd podľa § 58 až 59 SSP. Ak o obsahu vyjadrenia existujú pochybnosti, je úlohou správneho súdu, aby ich odstránil, či už dopĺňujúcou otázkou alebo iným vhodným opatrením, napríklad predvolaním na výsluch.

25. Pravidlo, že správny súd posudzuje podanie podľa jeho obsahu vyplýva zo zásady neformálnosti podania.

26. Podľa najvyššieho súdu, krajský súd v predmetnej veci zaujal vo vzťahu k žalobcom príliš formalistický prístup, keď z obsahu žaloby bolo zrejmé, že žalobcovia sa domáhali správnou žalobou prieskumu „Evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru“ OÚ-PO-PLO 2016/050760-4/Žu zo dňa 5. decembra 2016 tak ako to označili, pričom v žalobe bolo zrejmé, že z akých dôvodov, v akom rozsahu bolo toto opatrenie napádané a taktiež sa domáhal aj prieskumu opatrenia žalovaného.

27. Kasačnú sťažnosť možno podať zo široko koncipovaného avšak taxatívne vymedzeného okruhu dôvodov. Dôvodom kasačnej sťažnosti nebudú skutkové dôvody, iba dôvody právne. Kasačná sťažnosť bude prípustná aj z dôvodu porušenia práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP). Pojem „právo na spravodlivý proces“ nahrádza doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“, nakoľko obsahové znaky pojmu právo na spravodlivý proces vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti, nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie kasačnej sťažnosti a naopak, konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude kasačná sťažnosť v zmysle § 439 ods. 1 SSP prípustná vždy.

28. Pod odňatím možnosti konať pred súdom zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení nedefinuje ani nešpecifikuje. Pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký procesne nesprávny postup súdu, priechiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý ma za následok znemožnenie realizácie procesného oprávnenia účastníka súdneho konania. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

29. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že žalobu odmietol z dôvodu toho, že nešlo o prieskum opatrení ale o prieskum oznámenia informácie o zamýšľanom zámere správneho orgánu a tým nedochádzalo k priamemu dotyku na právach a povinnostiach žalobcov. Kasačný súd bol však toho názoru, že uvedeným postupom krajský súd porušil právo sťažovateľov na spravodlivý proces, tým, že odmietol žalobu z týchto dôvodov. Podľa názoru najvyššieho súdu zo samotnej podanej žaloby je zrejmé, čoho konkrétne, akých konkrétnych opatrení sa žalobcovia domáhali.

30. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

31. Krajský súd s poukazom na ustanovenie 469 SSP je viazaný právnym názorom kasačného súdu, preto s poukazom na vyššie uvedené dôvody rozhodnutia kasačného súdu o žalobe rozhodne, po preskúmaní ostatných podmienok konania.

32. Podľa § 467 ods. 3 SSP ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

33. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove a vec mu vrátil na ďalšie konanie a o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

34. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.